

mennesket, end hvad man er i stand til at producere på lavkvalitetsvideoer, for det er klip, der bringes fra krigsskuepladser eller hungerskatastrofeområder eller fra andre begivenheder, og som utvivlsomt gør et utrolig dybt indtryk på dem, der ser dem.

Det problem kan ikke løses gennem censur, og det er i virkeligheden et større problem end det, forslagsstillerne tager i betragtning med forslaget her i dag. Så de proportioner skal man altså også have med i denne diskussion.

I Enhedslisten er vi enige med forslagsstillerne i det principielle udgangspunkt, som er modstanden mod censur. Som hr. Kim Behnke var inde på, har historien alt for mange eksempler på, hvad censur kan føre til og misbruges til af statsmagten i et autoritært samfund.

Derfor må jeg også sige, at jeg ikke er specielt imponeret af ministerens besvarelse i forbindelse med modtagelsen af forslaget, for jeg synes ikke, ministeren gør noget for at befordre en videreudvikling på det område. Jeg synes ikke, det kan være rigtigt bare at sige: Nu skal det her forslag stemmes ned, og så gider vi ikke høre mere om den sag.

Dér vil jeg egentlig opfordre regeringen til endnu en gang at overveje, hvordan vi får en tidssvarende ordning på det problem, vi står med her.

I Enhedslisten mener vi, at det faktisk er sådan, at videoerne bliver set af børnene, og at forældrene, sådan som teknologien har udviklet sig, ikke har nogen reel chance for på deres børns vegne at kontrollere, hvad der er tilgængeligt på markedet, og hvad børnene får adgang til at se.

Derfor må der være en form for vejledning, og på det punkt er jeg enig med Det Radikale Venstre og SF i, at der bør være en kvalitetsvejledning, og jeg har heller ikke hørt nogen sige noget imod, at der skal være en sådan vejledning. Jeg tror, hr. Helge Sander brugte udtrykket varedeklaration – vi kan kalde det, hvad det skal være, men man kunne jo godt forestille sig, at man ændrede Statens Filmcensur til Statens Filmvejledning.

Der er nemlig et punkt, som jeg ikke er enig med forslagsstillerne i, og det er, at det skal være filmindustrien selv, der skal nedsætte et sådant panel. Jeg tror nemlig, at hvis vi sætter filmindustriens folk til selv at foretage en kvalitetsvurdering og tage hensyn til, hvilke film der er uegnede for mindre børn, vil det mere være pengepungen end fornuften, der vil diktere den

kvalitetsmærkning, der kommer ud af det, og derfor tror jeg ikke, vi skal nedlægge den organisation, der i dag har det forkerte navn Statens Filmcensur, men jeg vil altså foreslå, at man kalder den Statens Filmvejledning.

Jeg tror også, det kunne have den gavnlige virkning, at en sådan kvalitetsmærkning kunne være med til at højne kvaliteten af filmene, fordi det på den måde jo ville være med til at give en kritik af det vitterlig meget store antal uhyre dårlige videoer, der produceres af filmindustrien nu om dage.

Det skulle altså være en opfordring fra os til at tage det fremsatte forslag alvorligt fra regeringens side og komme med udspil til en løsning af problemet. Men som sagt går vores uenighed med forslagsstillerne på, hvem der skal sidde i et sådant panel, og det må vi så drøfte.

Derfor kan jeg ikke give tilsagn om, at vi umiddelbart kan stemme for forslaget, sådan som det er affattet af forslagsstillerne, men jeg kan bestemt give tilsagn om, at vi vil tage forslaget alvorligt.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil komme med det korteste indlæg i folketingsdebatten i dag:

Vi kan støtte dette lovforslag. Der har været talt varmt for det fra flere partiers side, og disse varme hilsner kan jeg så sende videre frem med forslaget, og det ser ud til, at Enhedslisten måske kan komme med i klubben og redigere det lidt, og så kunne det jo godt være, at der kunne komme noget fornuftigt ud af det.

Kim Behnke (FP):

En gang imellem kan det godt betale sig at fremsætte et forslag flere gange.

Sidste gang vi fremsatte forslaget, var før sidste folketingsvalg, og Folketinget har jo fået en ændret sammensætning, hvilket behandlingen her jo også har givet udtryk for, og derfor er ministerens meget konservative synspunkt jo ikke holdbart, nemlig: Det her forslag har vi set før, og det har vi afvist før, så det gør vi igen – punktum!

Det er utrolig farligt både for en minister og for en regering at have det synspunkt på ret mange områder, for så går samfundsudviklingen jo simpelt hen i stå.

De argumenter, der var, da man i sin tid indførte filmcensuren, er jo ikke nødvendigvis gyldige længere. Især er den teknologiske udvik-